

Jurisprudentie Jeugdwet 12-11-2018 t/m 18 01-2019

ECLI:NL:RBZWB:2018:6448

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 05-11-2018

Datum publicatie: 21-11-2018

Zaaknummer: AWB 17_7292

Rechtsgebieden: Bestuursrecht

Bijzondere kenmerken: Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie: Jeugdwet. Toekenning voorziening voor begeleid wonen. Het college heeft de zorgvraag juist opgevat. De toegekende voorziening is passend.

Vindplaatsen: Rechtspraak.nl:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:6448>

Uitspraak

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Bestuursrecht

zaaknummer: BRE 17/7292 JW

uitspraak van 5 november 2018 van de meervoudige kamer in de zaak tussen [eiser] , te [woonplaats] , eiser,

gemachtigde: mr. M.A.E. Bol,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hulst (het college),
verweerder.

Procesverloop

Eiser heeft beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit op zijn bezwaar.

Hangende dat beroep heeft het college bij besluit van 5 december 2017 alsnog beslist op het bezwaar en dat bezwaar ongegrond verklaard (bestreden besluit).

Op grond van artikel 6:20, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is het beroep mede gericht tegen het bestreden besluit.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden in Middelburg op 26 september 2018. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde en zijn vader, [naam vader] . Het college heeft zich laten vertegenwoordigen door [naam vertegenwoordiger verweerder 1] en [naam vertegenwoordiger verweerder 2] .

Overwegingen

Feiten

1. Eiser ([naam eiser]), geboren op [geboortedatum] , heeft een Autisme spectrum stoornis (ASS). Eiser volgt (regulier) middelbaar beroepsonderwijs aan het [naam school] in [plaats] en loopt stage in [plaats] .

Aan eiser is verschillende keren door het Zorgkantoor een persoonsgebonden budget (pgb) toegekend, voor Begeleiding Individueel, 2 tot 3.9 uur per week, en Begeleiding Groep, 2 dagdelen per week.

Bij besluit van 27 oktober 2015 heeft het college aan eiser over de periode van 14 september 2015 tot en met 31 december 2016 een pgb toegekend voor Begeleiding Individueel, 3 uur per week, en over de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016 zorg in natura voor Begeleiding Groep, 1 dagdeel per week.

Bij besluit van 9 februari 2017 (primair besluit) heeft het college aan eiser over de periode van 1 februari 2017 tot en met 31 januari 2018 Verblijf ZZP 3GGZ-C voor 7 dagen per week bij [naam zorginstelling] toegekend.

Eiser heeft tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt. Volgens eiser zijn zijn ouders de aangewezen personen om hem begeleiding te geven. Eiser verzoekt voor deze begeleiding alsnog een pgb toe te kennen in plaats van begeleiding bij [naam zorginstelling] .

Bij besluit van 5 december 2017 (bestreden besluit) heeft het college het bezwaar ongegrond verklaard. Volgens het college hebben de ouders zelf opgemerkt dat het hun beter lijkt om [naam eiser] uit huis te plaatsen. Hij accepteert hun sturing niet meer. Verblijf bij [naam zorginstelling] is daarom een passende voorziening voor de door de ouders aangegeven hulpvraag. De reisafstand is geen gegronde reden om de voorziening niet passend te achten. Hetzelfde geldt voor het standpunt van de ouders dat de hulpverlening geleidelijk moet worden ingezet. De start van de hulpverlening kan namelijk met [naam zorginstelling] worden besproken. De ouders hebben onvoldoende gemotiveerd waarom het verblijf bij [naam zorginstelling] niet passend is. Op grond van artikel 8.1.1, tweede lid, van de Jeugdwet bestaat daarom geen aanspraak op een pgb. Overigens hebben de ouders geen belang bij een pgb omdat dit in mindering zal worden gebracht op hun bijstandsuitkering.

Standpunt van eiser

2. Eiser heeft samengevat aangevoerd dat zijn ouders de aangewezen personen zijn om de zorg aan hem te verlenen en dat zij dat op verantwoorde wijze doen. De conclusies die het college aan de gesprekken met zijn ouders verbindt doen geen recht aan de hulpvraag die zij hebben geformuleerd. Eisers ouders hebben aangegeven dat de zorg voor hem zwaarder wordt nu hij ouder wordt. Daaraan dient echter niet de conclusie te worden verbonden dat zij de zorg niet meer kunnen en willen uitvoeren. Zijn ouders hebben aangegeven dat zij de begeleiding graag zelf in de vorm van een pgb willen geven en daarbij graag gedeeltelijk ontlast willen worden. Onvoldoende gemotiveerd is waarom de begeleiding die eisers ouders bieden geen passende voorziening is. Er kan deels begeleiding door een instelling plaatsvinden en deels door de ouders, zoals het altijd is geweest. Het is niet noodzakelijk dit te veranderen en daarnaast is het, gelet op eisers aanpak, van belang dat veranderingen geleidelijk plaatsvinden. Benadrukt is dat voor de toekomst dient te worden gekeken naar een passend alternatief, maar dat is vooralsnog niet beschikbaar. Het verblijf bij [naam zorginstelling] is niet geschikt vanwege de reisafstand en de combinatie van school en stage. Eiser loopt stage van maandag tot en met vrijdag en een verblijf bij [naam zorginstelling] sluit hier niet bij aan. Eiser betwist daarom dat er van passende jeugdhulp sprake is.

Wettelijk kader

3. De van belang zijnde wetsbepalingen zijn opgenomen in de bijlage die deel uitmaakt van deze uitspraak.

Oordeel van de rechtbank: procesbelang

4. De rechtbank overweegt allereerst dat het college met het bestreden besluit alsnog heeft beslist op eisers bezwaar. Eiser heeft daarom geen procesbelang meer bij de beoordeling van het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar. Dat beroep moet dan ook niet-ontvankelijk worden verklaard.

5. De rechtbank moet vervolgens beoordelen of het college in bezwaar op goede gronden het besluit heeft gehandhaafd om eiser de voorziening begeleid wonen bij [naam zorginstelling] toe te kennen.

Deze voorziening is toegekend over een al afgesloten periode (1 februari 2017 tot en met 31 januari 2018). De rechtbank beschouwt dat besluit ook als een weigering om een pgb te verlenen voor begeleiding door eisers ouders. Omdat de ouders deze begeleiding feitelijk wel hebben gegeven hebben zij een financieel belang en daarmee ook een procesbelang bij de beoordeling van het bestreden besluit. Of een eventueel toe te kennen pgb gevolgen heeft voor hun bijstandsuitkering is afhankelijk van toekomstige besluitvorming door het college. Hierop kan niet worden vooruitgelopen in deze procedure.

Oordeel van de rechtbank: inhoudelijk

6. Het college stelt dat begeleid wonen bij [naam zorginstelling] voor eiser passend is en overigens ook overeenkomstig hetgeen is aangevraagd. Het college baseert zijn standpunt op het gespreksverslag van 30 januari 2017, de adviesrapportage van 9 februari 2017 van consulent [naam consulent] en het 'Verslag ingezette zorg' van oktober 2016 van eisers ouders. Ter zitting heeft eiser aangegeven dat hij sinds mei 2018 op basis van een Jeugdwetvoorziening begeleid woont bij [naam instelling] en dat hij het daar heel fijn heeft. Eisers vader heeft ter zitting verklaard dat het altijd al de bedoeling is geweest dat eiser uit huis zou gaan wonen. Ook al bij de toekenning van het begeleid wonen bij [naam zorginstelling] , maar die toekenning heeft hij niet geaccepteerd omdat [naam zorginstelling] niet geschikt werd geacht. Als eiser indertijd op een locatie dichterbij begeleid had kunnen gaan wonen dan had hij daarmee wel ingestemd. Het gaat volgens de verklaring van eisers vader ter zitting dus niet om (voortzetting van) een pgb voor begeleiding door hem en zijn echtgenote. Omdat die begeleiding in die periode feitelijk wel is gegeven, meent eisers vader dat daar wel recht op bestaat.

De rechtbank stelt vast dat eiser dit eerst ter zitting (zo expliciet) heeft gesteld. De rechtbank leidt deze bedoeling niet af uit het beroepschrift noch de overige dossierstukken. Daaruit leidt de rechtbank slechts af dat eiser wil dat zijn ouders de begeleiding blijven bieden in de vorm van een pgb. Op de zitting heeft het college gezegd daar ook vanuit te zijn gegaan.

Gelet op de verklaring van eisers vader ter zitting is de rechtbank van oordeel dat het college de zorgvraag, namelijk een Jeugdwetvoorziening voor begeleid wonen, juist heeft opgevat. Het geschil beperkt zich daarom tot de vraag of de toegekende voorziening voor begeleid wonen bij [naam zorginstelling] passend is.

Eiser heeft gesteld dat [naam zorginstelling] niet passend is, vanwege de reisafstand en de combinatie van school en stage (in [plaats]).

Het college acht de afstand van [naam zorginstelling] naar eisers ouderlijk huis noch van [naam zorginstelling] naar school een reden om die voorziening niet passend te achten. De afstand van [naam zorginstelling] naar het ouderlijk huis is 42,5 km. Er is bijna geen verschil tussen de afstand van ouderlijk huis naar school en de afstand van [naam zorginstelling] naar school. Bovendien kan een Jeugdwetvoorziening ook vervoer omvatten.

De rechtbank kan zich met deze overwegingen van het college verenigen. Ook heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat de voorziening bij [naam zorginstelling] niet passend is wegens stageverplichtingen. Er kan dan ook niet worden geoordeeld dat de voorziening bij [naam zorginstelling] niet passend is. Dit betekent dat het college niet verplicht was om in plaats daarvan een pgb voor begeleiding door eisers ouders toe te kennen.

Samenvattend komt de rechtbank tot het oordeel dat het bestreden besluit standhoudt.

Conclusie

7. Het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar zal niet-ontvankelijk worden verklaard. Het beroep tegen het bestreden besluit zal ongegrond worden verklaard.

8. De rechtbank zal het college veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten in verband met het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 125,25 (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, met een waarde per punt van € 501, en wegingsfactor 0,25). Ook zal de rechtbank het college opdragen het betaalde griffierecht aan eiser te vergoeden.

Beslissing

De rechtbank:

- -verklaart het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar niet-ontvankelijk;
- -verklaart het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond;
- -draagt het college op het betaalde griffierecht van € 46,- aan eiser te vergoeden;
- -veroordeelt het college in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 125,25.

Deze uitspraak is gedaan door mr. P.H.J.G. Römers, voorzitter, en mr. J.L. Sierkstra en mr. V.M. Schotanus, leden, in aanwezigheid van mr. H.D. Sebel, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 5 november 2018.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep.

BIJLAGE

Jeugdwet

Artikel 2.3

1. Indien naar het oordeel van het college een jeugdige of een ouder jeugdhulp nodig heeft in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen en voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn, treft het college ten behoeve van de jeugdige die zijn woonplaats heeft binnen zijn gemeente, voorzieningen op het gebied van jeugdhulp en waarborgt het college een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening, waardoor de jeugdige in staat wordt gesteld:

- a. gezond en veilig op te groeien;
- b. te groeien naar zelfstandigheid, en
- c. voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau.

2. Voorzieningen op het gebied van jeugdhulp omvatten voor zover naar het oordeel van het college noodzakelijk in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid, het vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden. (...)

4. Het college houdt bij de bepaling van de aangewezen vorm van jeugdhulp redelijkerwijs rekening met:

- a. behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en zijn ouders, en
- b. de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.

5. Voor zover redelijkerwijs mogelijk, wordt de jeugdige en zijn ouders keuzevrijheid geboden met betrekking tot de activiteiten van jeugdhulp.

Artikel 2.5

Ter uitvoering van artikel 2.3, vierde lid (...) draagt het college er in ieder geval zorg voor dat passende jeugdhulp ingezet wordt of een passende gecertificeerde instelling de kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering uitvoert.

Artikel 8.1.1

1. Indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen, verstrekt het college hun een persoonsgebonden budget dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

2. Een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, indien:

a. de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat zijn tot een redelijke waardering van de belangen ter zake dan wel met hulp uit hun sociale netwerk dan wel van een curator, bewindvoerder, mentor, gemachtigde, gecertificeerde instelling of aanbieder van gesloten jeugdhulp, in staat zijn de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;

b. de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend achten; en

c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouders van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.

ECLI:NL:RBLIM:2018:10813

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 16-11-2018

Datum publicatie: 26-11-2018

Zaaknummer: AWB - 16 _ 4010

Rechtsgebieden: Bestuursrecht

Bijzondere kenmerken: Bodemzaak

Inhoudsindicatie:

Jeugdwet. Verboden delegatie. In de door de gemeenteraad vastgestelde verordening moet zijn bepaald onder welke voorwaarden uit het pgb diensten ingekocht kunnen worden bij personen die tot het sociale netwerk behoren en op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.

De essentialia van het voorzieningenpakket, waaronder de tariefsdifferentiatie, dienen in de verordening te worden vastgelegd. Dit betekent dat in de Verordening jeugdhulp gemeente Leudal 2015 ten onrechte is bepaald dat het college nadere regels kan stellen over de hoogte van het pgb en het vaststellen van het pgb met inachtneming van wat in dat artikel is bepaald. Artikel 7 van de Nadere regels is onverbindend voor zover dit meebrengt dat in bepaalde gevallen aanspraak bestaat op een lager tarief dan 100% van het uurtarief. De omstandigheid dat de gemeenteraad van Leudal de tariefsdifferentiatie alsnog per 1 januari 2018 heeft opgenomen in de Verordening jeugdhulp gemeente Leudal 2018 (onder artikel 6, derde lid, aanhef en onder e, categorie E) leidt

niet tot een ander oordeel. Het beroep is gegrond. Het bestreden besluit wordt vernietigd. De rechtbank voorziet zelf.

Vindplaatsen: Rechtspraak.nl:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBLIM:2018:10813>

Uitspraak

RECHTBANK limburg

Zittingsplaats Roermond

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB/ROE 16/4010

uitspraak van de meervoudige kamer van 16 november 2018 in de zaak tussen

[Naam 1] , te [woonplaats] , eiser,

wettelijk vertegenwoordigd door [naam 2] en [naam 3] ,

(gemachtigde: mr. C.J.M. van den Bos-Ackermans),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Leudal, verweerder

(gemachtigde: mr. E. Barentsen).

Procesverloop

Bij besluiten van 5 april 2016 (het primaire besluit 1) en 24 mei 2016 (het primaire besluit 2) heeft verweerder eiser persoonsgebonden budgetten (pgb's) op grond van Jeugdwet toegekend.

Bij besluit van 7 november 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder de bezwaren van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 mei 2018.

Voor eiser zijn verschenen [naam 2] (moeder van eiser) en [naam 4] (partner van moeder en begeleider van eiser). Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn toenmalige gemachtigde mr. F.G.P. van Kimmenade. Bij aanvang van het onderzoek is gebleken dat, gelet op de minderjarigheid van eiser, de andere met gezag belaste ouder

[naam 3] (vader), niet op de hoogte was van ingediende beroep en de behandeling ter zitting. Gelet hierop heeft de rechtbank het onderzoek ter zitting aangehouden om de vader van eiser te informeren over het onderhavige beroep. Bij brief van 28 mei 2018 heeft de vader van eiser medegedeeld dat hij over het beroep is geïnformeerd en niet aanwezig zal zijn bij de (verdere) behandeling ter zitting.

Het onderzoek ter zitting is voortgezet op 21 augustus 2018. Voor eiser zijn verschenen zijn gemachtigde, zijn moeder en [naam 4] (als toehoorder). Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiser, geboren op 21 juni 2001, ontving een pgb op grond van de Jeugdwet.

In verband het aflopen van de indicatie heeft de moeder van eiser namens eiser verzocht om een herindicatie.

2. Bij het primaire besluit 1 heeft verweerder eiser een pgb voor 14 uur per week begeleiding individueel door moeder aan een uurtarief van € 7,17 voor de periode van

1 mei 2016 tot en met 1 mei 2017 toegekend. Tegen dit besluit is bezwaar gemaakt.

3. Bij het primaire besluit 2 heeft verweerder eiser een drietal pgb's toegekend ten behoeve van begeleiding individueel door moeder (14 uur per week), [naam 5]

(3 uur per week) en [naam 4] (3 uur per week). Hiervoor zijn uurtarieven toegekend van respectievelijk € 7,17 (moeder), € 13,46 ([naam 5]) en € 28,67 ([naam 4]). Voorafgaande aan de toekenning heeft er een onderzoek door Centrum voor Jeugd en Gezin plaatsgevonden en is er door eisers moeder (en goedgekeurd door eisers vader) een budgetplan aangeleverd. Ook tegen dit besluit is bezwaar gemaakt.

4. Bij het bestreden besluit heeft verweerder de bezwaren ongegrond verklaard.

5. In beroep is aangevoerd dat er in tegenstelling tot hetgeen door verweerder wordt gesteld wel degelijk sprake is van een arbeidsovereenkomst tussen eiser of zijn wettelijk vertegenwoordiger en de zorgverlener op grond waarvan een hoger tarief zou moeten gelden. Daarnaast is het vrijwel onmogelijk om de benodigde zorg in te kopen met het door verweerder toegekende familietarief van € 7,17 per uur. Verwezen wordt naar de uitspraken van deze rechtbank van 26 augustus 2016 (ECLI:NL:RBLIM:2016:7414), de rechtbank Overijssel van 30 september 2016 (ECLI:NL:RBOVE:2016:3754) en de Centrale Raad van Beroep (CRvB) van 17 mei 2017 (ECLI:NL:CRVB:2017:1803). Het door verweerder gemaakte onderscheid tussen begeleiding individueel door een niet-professioneel en een niet-professioneel zijnde naaste familie is niet terecht. Dit geldt eveneens voor het aanvullende onderscheid tussen de ondersteuning die geboden wordt vanuit het sociale netwerk en de ondersteuning die geboden wordt door het sociale netwerk tevens zijnde naaste familie. Deze nadere tariefdifferentiatie volgt niet uit de wet en is dan ook niet gerechtvaardigd. Er is sprake van strijd met het gelijkheidsbeginsel dat in de eerste plaats verankerd is in artikel 1 van de Grondwet, artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR) alsmede met artikel 1 van het Twaalfde Protocol van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Ook deze beide bepalingen dienen gezien de artikelen 93 en 94 van de Grondwet in de voorliggende procedure rechtstreeks te worden getoetst door de rechtbank. Bovendien is onduidelijk waarom de toets van (volledige) inkomensvervanging enkel wordt voorgelegd aan naaste familieleden. Omdat de tarieven voor maatschappelijke ondersteuning zijn vastgelegd in de Nadere regels Jeugdhulp gemeente Leudal 2015 (Nadere regels) en niet in de Verordening jeugdhulp gemeente Leudal 2015 (de Verordening) wordt niet voldaan aan het vereiste zoals gesteld door de CRvB. Eiser verwijst ook naar de uitspraak van de rechtbank van

26 augustus 2016, ECLI:NL:RBLIM:2016:7414. Afgaande op artikel 7 van de Nadere regels dient het uurtarief te worden vastgesteld op € 35,84.

6. Ter zitting is desgevraagd namens eiser aangegeven dat enkel het uurtarief van € 7,17 nog ter discussie staat.

7. De rechtbank overweegt als volgt.

8. De Jeugdwet, die op 1 januari 2015 in werking is getreden, scheidt voor gemeenten vanaf die datum een jeugdhulpplicht. In het kader hiervan heeft verweerder op grond van artikel 2.9 van de Jeugdwet de Verordening vastgesteld, die op 1 januari 2015 in werking is getreden. Daarnaast heeft verweerder op grond van de Verordening de Nadere regels vastgesteld, die eveneens op 1 januari 2015 in werking zijn getreden.

9.1

Op grond van artikel 6, eerste lid, van de Verordening verstrekt verweerder een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1. van de Jeugdwet.

9.2

Op grond van artikel 6, derde lid, van de Verordening is de hoogte van het pgb afgeleid van de tarieven waarvoor verweerder deze voorzieningen heeft gecontracteerd.

9.3

Op grond van artikel 6, vierde lid, van de Verordening stelt verweerder nadere regels over de hoogte van het pgb voor voorzieningen waaronder in ieder geval:

- c. de gedifferentieerde tarieven tussen aanbieders waarbij rekening wordt gehouden met overheadkosten;
- d. de tarieven van het pgb welke mag worden uitbetaald aan een persoon die behoort tot het sociale netwerk van de jeugdige of zijn ouders;
- e. de tarieven bedoeld onder b. lager kunnen zijn dan de tarieven genoemd onder a.

10.1

In artikel 7, tweede lid, van de Nadere regels zijn de categorieën opgenomen die verweerder hanteert bij het bepalen van de hoogte van het pgb.

10.2

Op grond van artikel 7, tweede lid, aanhef en onder E., van de Nadere regels wordt maximaal 20% van het AWBZ tarief, bedoeld in het eerste lid indien het pgb wordt aangewend om een individuele voorziening in te kopen bij:

1. een persoon zijnde een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger die verantwoording over het pgb verschuldigd is; en
2. waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene daarover verantwoording is verschuldigd geen arbeidsovereenkomst aangaat.

10.3

Op grond van de Bijlage bij het Besluit (Bijlage 1 'Tarieven Pgb Jeugdhulp 2015 gemeente Leudal') onder E. bedraagt de hoogte van het uurloon € 7,17 voor een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger van de pgb-houder en waarmee de pgb-houder geen arbeidsovereenkomst aangaat.

Op grond van dezelfde Bijlage onder A. bedraagt de hoogte van het uurloon voor begeleiding individueel door een professionele organisatie € 35,84.

11. De rechtbank stelt vast dat bij de gemeente Leudal net zoals bij de gemeente Emmen (zie ECLI:NL:CRVB:2017:1803 en ECLI:NL:CRVB:2018:817) sprake is van verboden delegatie aan verweerder. In genoemde uitspraken heeft de CRvB bepaald dat uit artikel 2.1.3, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wmo 2015, in verbinding met artikel 2.3.6, vierde lid, van de Wmo 2015 volgt, dat in de door de gemeenteraad vastgestelde verordening moet zijn bepaald onder welke voorwaarden uit het pgb diensten ingekocht kunnen worden bij personen die tot het sociale netwerk behoren en op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. In genoemde uitspraken heeft de CRvB verder geoordeeld dat de essentialia van het voorzieningenpakket in de verordening moeten worden vastgelegd, dat de tariefdifferentiatie hiertoe behoort en dat dit betekent dat in de Verordening ten onrechte is bepaald dat het college nadere regels kan stellen over de hoogte van het pgb en het vaststellen van het pgb met inachtneming van wat in dat artikel is bepaald. Verweerder is daartoe niet bevoegd, omdat artikel 2.1.3, tweede lid, van de Wmo 2015, in verbinding met artikel 2.3.6, vierde lid, van de Wmo 2015, daarvoor geen grondslag biedt. Dit is in de onderhavige zaak niet anders. De Verordening is op dezelfde wijze ingericht als de Verordening maatschappelijke ondersteuning Gemeente Leudal 2015. Analoge toepassing leidt tot de conclusie dat artikel 7 van de Nadere regels onverbindend is voor zover dit meebrengt dat in bepaalde gevallen aanspraak bestaat op een lager tarief dan 100% van het uurtarief. De omstandigheid dat de raad van de gemeente Leudal de tariefdifferentiatie alsnog per 1 januari 2018 heeft opgenomen in de Verordening jeugdhulp gemeente Leudal 2018 (onder artikel 6, derde lid, aanhef en onder e, categorie E) leidt niet tot een ander oordeel. Deze wijziging van de Verordening ziet immers niet op de periode die hier in geding is. Het vorenstaande betekent ook dat verweerder in deze Nadere

regels geen grondslag heeft kunnen vinden om het pgb voor het jaar 2015 te berekenen naar een lager tarief dan 100 % van het uurtarief .

12. Uit wat is overwogen onder 11. volgt dat het beroep gegrond is. Aan een beoordeling van de overige beroepsgronden komt de rechtbank niet meer toe. Het bestreden besluit dient wegens strijd met de wet te worden vernietigd. De rechtbank ziet aanleiding om zelf in de zaak te voorzien als bedoeld in artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht door aan eiser voor de begeleiding door zijn moeder in 2015 een uurtarief van € 35,84 toe te kennen (en een pgb ter hoogte van € 16.773,12 (9 uur x 52 weken x

€ 35,84)) en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het deel van het vernietigde besluit dat ziet op aanspraak op een lager tarief dan 100% van het uurtarief. Dit betekent dat er een verrekening en nabetaling aan eiser over het jaar 2015 dienen plaats te vinden.

13. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

14. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 2.254,50 (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, 1 punt voor het verschijnen ter hoorzitting, 1 punt voor het indienen van het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en een 0,5 punt voor het verschijnen ter nadere zitting, met een waarde per punt van € 501,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- -verklaart het beroep gegrond;
- -vernietigt het bestreden besluit;
- -herroept het primaire besluit;
- -kent eiser voor de begeleiding door zijn moeder in 2015 een uurloon van € 35,84 (en een pgb ter hoogte van € 16.773,12) toe en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- -draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 46,- aan eiser te vergoeden;
- -veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 2.254,50.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A. Teeuwissen (voorzitter), en mr. E.P.J. Rutten en mr. J. Schreurs-van de Langemheen, leden, in aanwezigheid van mr. I.M.T. Wijnands, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 16 november 2018.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: 16 november 2018

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

Instantie: Rechtbank Limburg
Datum uitspraak: 30-11-2018
Datum publicatie: 07-12-2018
Zaaknummer: AWB - 17 _ 2963
Rechtsgebieden: Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken: Bodemzaak
Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie:

Jeugdwet. Verboden delegatie. Essentialia van het voorzieningenpakket, waaronder tariefdifferentiatie, dienen in de verordening vast te worden gelegd. In de Verordening jeugdhulp gemeente Leudal 2015 is ten onrechte bepaald dat het college nadere regels kan stellen over de hoogte van het pgb en het vaststellen van het pgb. Artikel 7 van de Nadere regels is onverbindend voor zover dit meebrengt dat in bepaalde gevallen aanspraak bestaat op een lager tarief dan 100% van het uurtarief. Beroep gegrond. Bestreden besluit wordt vernietigd. Primaire besluiten worden herroepen. De rechtbank voorziet zelf. Het verzoek om in verband met fiscaaltechnische redenen een uurtarief van € 20,- toe te kennen kan niet worden gehonoreerd in verband met de onverbindendheid van artikel 7 van de Nadere regels. Partijen wordt in overweging gegeven om, indien gewenst, in samenspraak een passend uurtarief te bepalen.

Vindplaatsen: Rechtspraak.nl:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBLIM:2018:11281>

Uitspraak

RECHTBANK limburg

Zittingsplaats Roermond

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB/ROE 17/2963

uitspraak van de meervoudige kamer van 30 november 2018 in de zaak tussen [eiser 1] en [eiser 2], te [woonplaats], eisers,

wettelijk vertegenwoordigd door [naam 1] en [naam 2],

(gemachtigde: mr. R. Imkamp),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Leudal, verweerder

(gemachtigde: mr. E. Barentsen).

Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder uitvoering gegeven aan de uitspraak van de rechtbank van 3 juli 2017.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 mei 2018. Voor eisers zijn verschenen [naam 1] (vader) en [naam 2] (moeder), bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Bij besluiten van 6 juli 2015 (besluit 1a), 6 april 2016 (besluit 2a) en 12 juli 2016 (besluit 3a) zijn ten behoeve van de begeleiding van [eiser 1] persoonsgebonden budgetten (pgb's) op grond van de Jeugdwet toegekend voor de perioden van respectievelijk 1 juli 2015 tot en met 31 maart 2016, 1 april 2016 tot 1 september 2016 en 1 september 2016 tot

1 september 2017.

2. Bij besluiten van 8 juli 2015 (besluit 1b), 6 april 2016 (besluit 2b) en 12 juli 2016 (besluit 3b) zijn ten behoeve van de begeleiding van [eiser 2] pgb's op grond van Jeugdwet toegekend voor dezelfde perioden als bij [eiser 1].

3. Bij uitspraak van 3 juli 2017 met kenmerk ECLI:NL:RBLIM:6318 heeft de rechtbank uitspraak gedaan op het beroep van eisers tegen de beslissingen op bezwaar van

9 mei 2016 (t.a.v. de besluiten 1a, 2a, 1b en 2b) en het rechtstreeks beroep tegen de besluiten van 12 juli 2016 (t.a.v. de besluiten 3a en 3b). Verweerder heeft naar aanleiding van deze uitspraak het bestreden besluit genomen. Hierin heeft verweerder eisers als volgt medegedeeld:

- de bezwaren van [eiser 1] ten aanzien van de besluiten 1a en 2a zijn gegrond.

Het aantal uren begeleiding individueel wordt met terugwerkende kracht vanaf 1 juli 2015 van 10 uur naar 15 uur per week uitgebreid. Het besluit 3a blijft ongewijzigd ten aanzien van het aantal uren individuele begeleiding.

- de bezwaren van [eiser 2] ten aanzien van de besluiten 1b en 2b zijn gegrond.

Het aantal uren begeleiding individueel wordt met terugwerkende kracht vanaf 1 juli 2015 verhoogd met 2 uur naar 3 uur per week. Het besluit 3b blijft ongewijzigd ten aanzien van het aantal uren individuele begeleiding.

Met betrekking tot het gehanteerde uurtarief heeft verweerder de bezwaren van [eisers] gegrond verklaard en de besluiten 2a, 2b, 3a en 3b gewijzigd in die zin dat als toepasselijk uurtarief voor het pgb het tarief wordt opgenomen, zoals dat in de Nadere regels Jeugdhulp gemeente Leudal 2015 is vastgesteld voor de niet-professional in loondienst

(€ 13,46). Ter onderbouwing van de toekenning van dit tarief stelt verweerder dat de gevolgde trainingen en informatiebijeenkomsten van de ouders geen aanleiding geven tot wijziging van de categorie van zorgverlener ten behoeve van de budgetbepaling.

Een uurtarief van € 20,- past volgens verweerder niet in de systematiek van de tarifiering onder de Jeugdwet, dan wel binnen de door de gemeenteraad gestelde grenzen ten aanzien van de te hanteren tarieven. Daarnaast wordt onder het regiem van de Jeugdwet bij de vaststelling van de budgetten zowel gekeken naar de omvang van de zorgbehoefte als naar de categorie van de zorgverlener die de betreffende zorg zal gaan verzorgen. Dit leidt er volgens verweerder toe dat niet gesproken kan worden van een 'eerder' uurtarief onder de AWBZ van € 20,-. Wel kan gesteld worden dat een dergelijk bedrag zou kunnen worden gedeclareerd. Het feit dat de uurtarieven met ingang van 1 april 2017 zijn aangepast en verhoogd maakt niet dat deze verhoging van de tarieven met terugwerkende kracht kunnen worden doorgevoerd ten aanzien van [eisers].

4. In beroep betwisten eisers enkel nog de hoogte van het uurtarief voor de begeleiding in de periode van 1 juli 2015 tot 31 maart 2016 (besluiten 1a en 1b). Zij stellen zich daarbij op het standpunt dat aan de toegekende pgb's in de betreffende periode alsnog een uurtarief van € 20,- dient te worden verbonden.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De Jeugdwet, die op 1 januari 2015 in werking is getreden, scheidt voor gemeenten vanaf die datum een jeugdhulpplicht. In het kader hiervan heeft verweerder op grond van artikel 2.9 van de Jeugdwet de Verordening jeugdhulp gemeente Leudal 2015 (de Verordening) vastgesteld. Daarnaast heeft verweerder op grond van de Verordening de Nadere regels Jeugdhulp gemeente Leudal (de Nadere regels) vastgesteld, die eveneens op

1 januari 2015 in werking zijn getreden.

7. Op grond van artikel 6, eerste lid, van de Verordening verstrekt verweerder een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1. van de Jeugdwet.

8. Op grond van artikel 6, derde lid, van de Verordening is de hoogte van het pgb afgeleid van de tarieven waarvoor verweerder deze voorzieningen heeft gecontracteerd.

9. Op grond van artikel 6, vierde lid, van de Verordening stelt verweerder nadere regels over de hoogte van het pgb voor voorzieningen waaronder in ieder geval:

c. de gedifferentieerde tarieven tussen aanbieders waarbij rekening wordt gehouden met overheadkosten;

d. de tarieven van het pgb welke mag worden uitbetaald aan een persoon die behoort tot het sociale netwerk van de jeugdige of zijn ouders;

e. de tarieven bedoeld onder b. lager kunnen zijn dan de tarieven genoemd onder a.

10.1

In artikel 7, tweede lid, van de Nadere regels zijn de categorieën opgenomen die verweerder hanteert bij het bepalen van de hoogte van het pgb.

10.2

Op grond van artikel 7, tweede lid, aanhef en onder E., van de Nadere regels hanteert verweerder maximaal 20% van het AWBZ tarief bedoeld in het eerste lid indien het pgb wordt aangewend om een individuele voorziening in te kopen bij:

1. een persoon zijnde een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger die verantwoording over het pgb verschuldigd is; en

2. waarmee de persoon aan wie het pgb is toegekend dan wel degene daarover verantwoording is verschuldigd geen arbeidsovereenkomst aangaat.

10.3

Op grond van de Bijlage bij het Besluit (Bijlage 1 'Tarieven Pgb Jeugdhulp 2015 gemeente Leudal') onder E. bedraagt de hoogte van het uurloon € 7,17 voor een familielid in de eerste of tweede graad, dan wel een familielid in de eerste of tweede graad van de wettelijk vertegenwoordiger van de pgb-houder en waarmee de pgb-houder geen arbeidsovereenkomst aangaat.

11. De rechtbank stelt vast dat bij de gemeente Leudal net zoals bij de gemeente Emmen (zie ECLI:NL:CRVB:2017:1803 en ECLI:NL:CRVB:2018:817) sprake is van verboden delegatie aan verweerder. In genoemde uitspraken heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB) bepaald dat uit artikel 2.1.3, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wmo 2015, in verbinding met artikel 2.3.6, vierde lid, van de Wmo 2015 volgt, dat in de door de gemeenteraad vastgestelde verordening moet zijn bepaald onder welke voorwaarden uit het pgb diensten ingekocht kunnen worden bij personen die tot het sociale netwerk behoren en op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. In genoemde uitspraken heeft de CRvB verder geoordeeld dat de essentialia van het voorzieningenpakket in de verordening moeten worden vastgelegd, dat de tariefsdifferentiatie hiertoe behoort en dat dit betekent dat in de Verordening ten onrechte is bepaald dat het college nadere regels kan stellen over de hoogte van het pgb en het vaststellen van het pgb met inachtneming van wat in dat artikel is bepaald. Verweerder is daartoe niet bevoegd, omdat artikel 2.1.3, tweede lid, van de Wmo 2015, in verbinding met artikel 2.3.6, vierde lid, van de Wmo 2015, daarvoor geen grondslag biedt. Dit is in de onderhavige zaak niet anders. Weliswaar gaat het in deze uitspraken om toepassing van de Wmo 2015 en in de onderhavige zaak betreft het de Jeugdwet, dit doet niet af aan het feit dat de Verordening op dezelfde wijze is ingericht als de Verordening maatschappelijke ondersteuning Gemeente Leudal 2015. Analoge toepassing leidt tot de conclusie dat artikel 7 van de Nadere regels onverbindend is voor zover dit meebrengt dat in bepaalde gevallen aanspraak bestaat op een lager tarief dan 100% van het uurtarief. De omstandigheid dat de gemeenteraad van de gemeente Leudal de tariefsdifferentiatie alsnog per 1 januari 2018 heeft opgenomen in de Verordening jeugdhulp gemeente Leudal 2018 (onder artikel 6,

derde lid, aanhef en onder e, categorie E) leidt niet tot een ander oordeel. Deze wijziging van de Verordening ziet immers niet op de periode die hier in geding is. Het vorenstaande betekent ook dat verweerder in deze Nadere regels geen grondslag heeft kunnen vinden om het pgb voor de in geding zijnde periode te berekenen naar een lager tarief dan 100% van het uurtarief (€ 35,84).

12. Uit wat is overwogen in 11. volgt dat het beroep gegrond is. Het bestreden besluit dient wegens strijd met de wet te worden vernietigd. De besluiten 1a en 1b worden herroepen. De rechtbank ziet aanleiding om zelf in de zaak te voorzien als bedoeld in artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht door aan eisers voor de begeleiding individueel in de periode van 1 juli 2015 tot en met 31 maart 2016 een uurtarief van € 35,84 toe te kennen. Dit betekent dat [eiser 1] een pgb ter hoogte van € 14.336,- (10 uur x 40 weken x € 35,84)) wordt toegekend en [eiser 2] recht heeft op een pgb ter hoogte van € 1.433,60 (1 uur x 40 weken x € 35,84). De rechtbank bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het deel van het vernietigde besluit dat ziet op aanspraak op een lager tarief dan 100% van het uurtarief. Dit betekent dat er een verrekening en nabetaling aan eisers over de in geding zijnde periode dient plaats te vinden.

13. Namens eisers is ter zitting aangegeven dat om fiscaaltechnische redenen volstaan kan worden met de toekenning van een uurtarief van € 20,-. Gelet op de onverbindendheid van artikel 7 van de Nadere regels voor zover dit meebrengt dat in bepaalde gevallen aanspraak bestaat op een lager tarief dan 100% van het uurtarief (zie o.w. 11) kan de rechtbank aan dit verzoek geen gehoor geven. Wel wordt partijen in overweging gegeven om, indien gewenst, in samenspraak een passend uurtarief te bepalen.

14. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht vergoedt.

15. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten.

Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.503,- (1 punt voor het verschijnen ter hoorzitting, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501,- en een wegingsfactor 1).

Ter toelichting: de rechtbank kent geen punt toe voor het indienen van het bezwaarschrift, omdat eisers hiervoor al in de bezwaarfase een proceskostenvergoeding hebben ontvangen. **Beslissing**

De rechtbank:

- -verklaart het beroep gegrond;
- -vernietigt het bestreden besluit voor zover het betrekking heeft op de besluiten 1a en 1b;
- -herroept de besluiten 1a en 1b, kent eisers voor de begeleiding in de periode van 1 juli 2015 tot 31 maart 2016 een uurtarief van € 35,84 toe en pgb's ter hoogte van € 14.336,- [eiser 1]) en € 1.433,60 ([eiser 2]) en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde gedeelte van het bestreden besluit;
- -draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 46,- aan eisers te vergoeden;
- -veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot € 1.503,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.P.J. Rutten (voorzitter), en mr. M.A. Teeuwissen en mr. J. Schreurs-van de Langemheen, leden, in aanwezigheid van mr. I.M.T. Wijnands, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 30 november 2018.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: 30 november 2018

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

ECLI:NL:RBZWB:2018:6449

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 05-11-2018

Datum publicatie: 21-11-2018

Zaaknummer: AWB 17_7293

Rechtsgebieden: Bestuursrecht

Bijzondere kenmerken: Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie:

Jeugdwet. Weigering pgb voor begeleiding door de ouders. Individuele thuisbegeleiding door een professionele aanbieder is toegekend. Rapportages van de consulente en het onderzoek van het college voldoen niet aan de daaraan te stellen eisen. Onvoldoende is in kaart gebracht welke problemen de jeugdige precies ondervindt van zijn stoornis(sen). In de adviesrapportage zijn wel bepaalde problemen benoemd, maar onvoldoende (concreet) is inzichtelijk gemaakt welke stoornissen en samenhangende problemen de jeugdige precies heeft. Daarnaast mist de concrete vaststelling van de aard en omvang van de benodigde hulp. Verder mist de consulente in dit concrete geval de specifieke deskundigheid om te beoordelen of en te concluderen dat de hulp die de ouders bieden niet (meer) passend is. Daarvoor is een deskundige/specialist op het gebied van autisme meer aangewezen. Bovendien is ten onrechte geen medische informatie ingewonnen.

Vindplaatsen: Rechtspraak.nl:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBZWB:2018:6449>

Uitspraak

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Bestuursrecht

zaaknummer: BRE 17/7293 JW

uitspraak van 5 november 2018 van de meervoudige kamer in de zaak tussen

[eiser] , te [woonplaats] , eiser,

wettelijk vertegenwoordigers: [naam vader] (vader) en [naam moeder] (moeder),

gemachtigde: mr. M.A.E. Bol,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hulst (het college),
verweerder.

Procesverloop

Eiser heeft beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit op zijn bezwaar.

Hangende dat beroep heeft het college bij besluit van 5 december 2017 alsnog beslist op het bezwaar en dat bezwaar ongegrond verklaard (bestreden besluit).

Op grond van artikel 6:20, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is het beroep mede gericht tegen het bestreden besluit.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden in Middelburg op 26 september 2018. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde en zijn wettelijk vertegenwoordiger [naam vader] . Het college heeft zich laten vertegenwoordigen door [naam vertegenwoordiger verweerder 1] en [naam vertegenwoordiger verweerder 2] .

Overwegingen

Feiten

1. Eiser ([naam eiser]), geboren op [geboortedatum] , heeft een Autisme spectrum stoornis (ASS). Het Zorgkantoor heeft eiser tot en met 31 december 2015 een persoonsgebonden budget (pgb) toegekend voor Begeleiding Individueel en Begeleiding Groep.

Bij besluit van 12 november 2015 heeft het college aan eiser over de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016 een pgb toegekend voor Begeleiding Individueel, 3 uur per week, en Begeleiding Groep, 1 dagdeel per week, in natura.

Bij besluit van 9 februari 2017 (primair besluit) heeft het college eisers aanvraag voor een pgb voor begeleiding door zijn ouders afgewezen en aan hem individuele thuisbegeleiding door een professionele aanbieder aangeboden. Volgens het college draagt de hulpverlening door eisers ouders onvoldoende bij aan zijn ondersteuningsbehoefte. Gespecialiseerde hulpverlening in de thuissituatie kan hieraan een betere bijdrage bieden. Eisers ouders hebben de aangeboden voorziening geweigerd maar kunnen deze vorm van jeugdhulp alsnog aanvragen.

Eiser heeft tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt. Volgens eiser zijn zijn ouders de aangewezen personen om hem begeleiding te geven. Eiser verzoekt voor deze begeleiding alsnog een pgb toe te kennen.

Eiser heeft met ingang van 14 maart 2017 op basis van Basis GGZ recht op 0 tot 1.9 uur per week intervalbegeleiding van Praktijk Van Waterschoot.

Bij het bestreden besluit heeft het college alsnog beslist op het bezwaar en dat bezwaar ongegrond verklaard. Volgens het college blijkt uit het onderzoek van oktober 2016 dat de voorziening Begeleiding Groep niet is afgenomen. Met het pgb voor Begeleiding Individueel is de begeleiding die de ouders hebben gegeven betaald. Eiser heeft geen zorg bij derden ingekocht. Uit het verslag dat de ouders in het kader van het nieuwe onderzoek hebben overgelegd blijkt, dat het met eiser minder goed gaat dan in oktober 2015. Verder blijkt uit dit verslag dat eisers ouders blij zijn dat zij een gezinscoach kunnen raadplegen en dat eisers moeder heeft aangegeven dat er sprake is van overbelasting. Op dit verslag is aangetekend dat voor eiser begeleiding klasse 3 wordt aangevraagd, omdat eiser continu toezicht nodig heeft en meer zorg dan normaal. Het college stelt aan de hulpvraag geen verkeerde conclusies te hebben verbonden en dat het onderzoek voldoende zorgvuldig is geweest. De hulpvraag is vastgesteld, de stoornissen en problematiek zijn in kaart gebracht, bepaald is welke hulp nodig is en of eisers ouders die kunnen bieden. Het college acht de eigen mogelijkheden en het oplossend vermogen van eisers ouders en het sociale netwerk ontoereikend. Een voorziening in de vorm van een pgb die alleen wordt besteed aan de begeleiding die eisers ouders aan hem geven, is volgens het college geen passende voorziening. Het college heeft daarom professionele jeugdhulp aangeboden. Eiser heeft niet gemotiveerd waarom die hulp niet passend is.

Standpunt van eiser

2. Eiser heeft aangevoerd dat zijn ouders de aangewezen personen zijn om de zorg aan hem te verlenen en dat zij dat op verantwoorde wijze doen. Eiser stelt dat de conclusies die het college aan de gesprekken met zijn ouders verbindt, geen recht doen aan hetgeen zij hebben verteld en de hulpvraag die zij hebben geformuleerd. Eisers ouders hebben aangegeven dat de zorg voor hem soms zwaar is. Daaraan dient echter niet de conclusie te worden verbonden dat zij de zorg niet meer kunnen en willen uitvoeren. Eisers ouders willen de begeleiding graag zelf in de vorm van een pgb uitvoeren en daarbij graag gedeeltelijk ontlast worden. Onvoldoende gemotiveerd is waarom de begeleiding die eisers ouders bieden geen passende voorziening is. De beoordeling is slechts gedaan door een consulente, een niet-medicus. Eiser betwist dat de zorg/begeleiding door zijn ouders onvoldoende bijdraagt aan zijn ondersteuningsbehoefte en dat die zorg niet passend is. Eisers ouders hebben veel kennis opgebouwd om de juiste begeleiding te kunnen bieden. Er kan deels begeleiding door een instelling plaatsvinden en deels door de ouders, zoals het altijd is geweest. Eiser stelt voorts dat gespecialiseerde hulpverlening niet passend is, omdat deze niet altijd beschikbaar is als de zorg nodig is. Daarnaast geeft deze zorg meer belasting dan ontlasting van eisers ouders.

Wettelijk kader

3. De van belang zijnde wetsbepalingen zijn opgenomen in de bijlage die deel uitmaakt van deze uitspraak.

Oordeel van de rechtbank

4. De rechtbank overweegt allereerst dat het college met het bestreden besluit alsnog heeft beslist op eisers bezwaar. Eiser heeft daarom geen procesbelang meer bij de beoordeling van het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar. Dat beroep moet dan ook niet-ontvankelijk worden verklaard.

5. De rechtbank moet vervolgens beoordelen of het college in bezwaar op goede gronden het besluit heeft gehandhaafd om de aanvraag voor een pgb af te wijzen en in plaats daarvan individuele thuisbegeleiding door een professionele zorgverlener aan te bieden.

Ter zitting is gebleken dat het besluit betrekking heeft op een reeds afgesloten periode (tot en met 31 januari 2018). Omdat de ouders de begeleiding aan eiser feitelijk wel hebben gegeven hebben zij een financieel belang en daarmee ook een procesbelang bij de beoordeling van het bestreden besluit. Of een eventueel toe te kennen pgb gevolgen heeft voor hun bijstandsuitkering is afhankelijk van toekomstige besluitvorming door het college. Hierop kan niet worden vooruitgelopen in deze procedure.

Het college heeft de aanvraag voor een pgb afgewezen, omdat de begeleiding door de ouders niet (meer) passend is en onvoldoende bijdraagt aan eisers ondersteuningsbehoefte. Het college heeft gespecialiseerde hulp aangeboden, omdat dat door deskundige S. [naam deskundige] (consulente van [naam stichting]) is geadviseerd en passend is voor eiser.

De rechtbank leidt uit het besluit en wat op de zitting aan de orde is geweest af, dat het college zich heeft gebaseerd op het gespreksverslag van 30 januari 2017 en de adviesrapportage van 3 februari 2017 van consulente [naam deskundige] . Ook heeft het college zich gebaseerd op het 'Verslag ingezette zorg' van oktober 2016 van eisers ouders. Volgens het college volgt uit deze stukken dat ondanks de begeleiding door de ouders eisers gedragsproblemen heftiger worden, de ouders overbelast zijn en zij moeite hebben met de dubbelrol van ouder en begeleider.

Naar het oordeel van de rechtbank voldoen de rapportages van [naam deskundige] dan wel het onderzoek van het college, niet aan de daaraan te stellen eisen, gelet op de rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep (zie de uitspraak van 1 mei 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:1477). Onvoldoende is in kaart gebracht welke problemen eiser precies ondervindt van zijn stoornis(sen).

[naam deskundige] heeft in haar adviesrapportage wel bepaalde problemen benoemd, maar zij heeft onvoldoende (concreet) inzichtelijk gemaakt welke stoornissen en samenhangende problemen eiser precies heeft. Daarnaast mist de rechtbank de concrete vaststelling van de aard en omvang van de benodigde hulp. Verder is de rechtbank van oordeel dat [naam deskundige] in dit concrete geval de specifieke deskundigheid mist om te beoordelen of en te concluderen dat de hulp die eisers ouders hem bieden niet (meer) passend is. De rechtbank acht daarvoor een deskundige/specialist op het gebied van autisme meer aangewezen. Hieruit volgt dat het college niet heeft voldaan aan zijn verplichting zich ervan te vergewissen dat het door [naam deskundige] uitgebrachte advies zorgvuldig tot stand is gekomen. Bovendien heeft het college in de bezwaarfase ten onrechte nagelaten informatie in te winnen bij Van Waterschoot, hoewel dit bureau (een GGZ-instelling die onder meer hulp biedt gericht op onderzoek en behandeling van leer-, ontwikkelings-, gedrags- en psychiatrische stoornissen bij kinderen en jeugdigen) sinds maart 2017 op intervalbasis betrokken is bij eisers begeleiding.

Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand is gekomen en onvoldoende is gemotiveerd. Het bestreden besluit is genomen in strijd met de artikelen 3:2, 3:9, 3:46 en 7:12 van de Awb. De rechtbank zal het bestreden besluit daarom vernietigen. Het college zal alsnog (door een deskundige) nader onderzoek moeten doen naar de aard en omvang van de voor eiser benodigde hulp en naar de vraag of eisers ouders die zorg kunnen leveren/of de door hen geleverde zorg, gelet op zijn behoefte, passend is dan wel zorg door een professional aangewezen is.

Conclusie

6. Het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar zal niet ontvankelijk worden verklaard. Het beroep tegen het bestreden besluit zal gegrond worden verklaard. Uit overweging 5 volgt dat de rechtbank de rechtsgevolgen van het te vernietigen bestreden besluit niet in stand kan laten of zelf in de zaak kan voorzien. Ook ziet de rechtbank geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen, omdat dat naar het zich laat aanzien geen doelmatige en efficiënte afdoeningswijze zou inhouden. Het college zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

7. Nu het beroep gegrond wordt verklaard, dient het griffierecht aan eiser te worden vergoed.

8. De rechtbank zal het college veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.002,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501, en wegingsfactor 1). Ook zal de rechtbank het college opdragen het betaalde griffierecht aan eiser te vergoeden.

Beslissing

De rechtbank:

- -verklaart het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar niet-ontvankelijk;
- -verklaart het beroep tegen het bestreden besluit gegrond;
- -vernietigt het bestreden besluit;
- -draagt het college op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- -draagt het college op het betaalde griffierecht van € 46,- aan eiser te vergoeden;
- -veroordeelt het college in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.002,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. P.H.J.G. Römers, voorzitter, en mr. J.L. Sierkstra en mr. V.M. Schotanus, leden, in aanwezigheid van mr. H.D. Sebel, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 5 november 2018.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep.

BIJLAGE

Jeugdwet

Artikel 2.3

1. Indien naar het oordeel van het college een jeugdige of een ouder jeugdhulp nodig heeft in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen en voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen ontoereikend zijn, treft het college ten behoeve van de jeugdige die zijn woonplaats heeft binnen zijn gemeente, voorzieningen op het gebied van jeugdhulp en waarborgt het college een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening, waardoor de jeugdige in staat wordt gesteld:

- a. gezond en veilig op te groeien;
- b. te groeien naar zelfstandigheid, en
- c. voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau.

2. Voorzieningen op het gebied van jeugdhulp omvatten voor zover naar het oordeel van het college noodzakelijk in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid, het vervoer van een jeugdige van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden. (...)

4. Het college houdt bij de bepaling van de aangewezen vorm van jeugdhulp redelijkerwijs rekening met:

- a. behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en zijn ouders, en
- b. de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.

5. Voor zover redelijkerwijs mogelijk, wordt de jeugdige en zijn ouders keuzevrijheid geboden met betrekking tot de activiteiten van jeugdhulp.

Artikel 2.5

Ter uitvoering van artikel 2.3, vierde lid (...) draagt het college er in ieder geval zorg voor dat passende jeugdhulp ingezet wordt of een passende gecertificeerde instelling de kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering uitvoert.

Artikel 8.1.1

1. Indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen, verstrekt het college hun een persoonsgebonden budget dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

2. Een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, indien:

- a. de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van het college op eigen kracht voldoende in staat zijn tot een redelijke waardering van de belangen ter zake dan wel met hulp uit hun sociale netwerk dan

wel van een curator, bewindvoerder, mentor, gemachtigde, gecertificeerde instelling of aanbieder van gesloten jeugdhulp, in staat zijn de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;

b. de jeugdige of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend achten; en

c. naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouders van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 3.2

Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

Artikel 3.9

Indien een besluit berust op een onderzoek naar feiten en gedragingen dat door een adviseur is verricht, dient het bestuursorgaan zich ervan te vergewissen dat dit onderzoek op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden.

Artikel 3.49

Ter motivering van een besluit of een onderdeel daarvan kan worden volstaan met een verwijzing naar een met het oog daarop uitgebracht advies, indien het advies zelf de motivering bevat en van het advies kennis is of wordt gegeven.

Artikel 7.12

1. De beslissing op het bezwaar dient te berusten op een deugdelijke motivering, die bij de bekendmaking van de beslissing wordt vermeld.

ECLI:NL:RBAMS:2018:8609

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 05-12-2018

Datum publicatie: 05-12-2018

Zaaknummer: C/13/656706 / KG ZA 18-1185 en C/13/657050 / KG 18-1218

MvdV/MB

Rechtsgebieden: Civiel recht

Bijzondere kenmerken: Kort geding

Inhoudsindicatie:

Kort geding. Inkoopprocedure gesloten jeugdzorg. Aanbestedingsrecht.

Voorzieningenrechter wijst vordering af van de huidige aanbieder van gesloten jeugdzorg in Noord Holland Noord tot intrekking van de voorlopige gunning van de opdracht aan een andere jeugdzorgverlener. Gemeenten Noord Holland Noord hebben voldoende onderzocht dat de winnende aanbieder een realistisch alternatief biedt, dat past binnen het wettelijk kader.

Vindplaatsen: Rechtspraak.nl:

<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBAMS:2018:8609>

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht, voorzieningenrechter civiel

zaaknummer / rolnummer: C/13/656706 / KG ZA 18-1185

en C/13/657050 / KG 18-1218 MvdV/MB

Vonnis in kort geding van 5 december 2018

in de zaak van

de stichting

STICHTING PARLAN,

gevestigd te Alkmaar,

eiseres bij dagvaarding van 29 oktober 2018,

advocaten mr. J.J. Rijken en mr. H.M. den Herder te Amsterdam,

tegen

de publiekrechtelijke rechtspersonen

1. **GEMEENTE DRECHTERLAND**, zetelend te Hoogkarspel,
2. **GEMEENTE ENKHUIZEN**, zetelend te Enkhuzen,
3. **GEMEENTE HOORN**, zetelend te Hoorn,
4. **GEMEENTE KOGGENLAND**, zetelend te De Goorn,
5. **GEMEENTE MEDEMBLIK**, zetelend te Wognum,
6. **GEMEENTE OPMEER**, zetelend te Opmeer,
7. **GEMEENTE STEDE BROEC**, zetelend te Bovenkarspel,
8. **GEMEENTE DEN HELDER**, zetelend te Den Helder,
9. **GEMEENTE HOLLANDS KROON**, zetelend te Anna Paulowna,
10. **GEMEENTE SCHAGEN**, zetelend te Schagen,
11. **GEMEENTE TEXEL**, zetelend te Den Burg,
12. **GEMEENTE HEERHUGOWAARD**, zetelend te Heerhugowaard,
13. **GEMEENTE ALKMAAR**, zetelend te Alkmaar,
14. **GEMEENTE LANGEDIJK**, zetelend te Zuid-Scharwoude,
15. **GEMEENTE BERGEN**, zetelend te Alkmaar,
16. **GEMEENTE CASTRICUM**, zetelend te Castricum,
17. **GEMEENTE UITGEEST**, zetelend te Uitgeest,
18. **GEMEENTE HEILOO**, zetelend te Heiloo,

gedaagden,

advocaat mr. J. Tophoff te Alkmaar.

Eiseres wordt hierna ook Parlan genoemd, gedaagden gezamenlijk ook de Gemeenten.

1 De procedure

1.1.

Bij vonnis van 2 november 2018 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem, deze zaak ter behandeling in kort geding verwezen naar de

voorzieningenrechter van deze rechtbank, met toepassing van artikel 46b van de Wet op de rechterlijke organisatie. De behandeling wordt voortgezet in de stand waarin deze zich bevindt.

1.2.

Voorafgaand aan de zitting van 21 november 2018 hebben drie jeugdigen verblijvende bij een van de instellingen van Parlan (hierna: de jongeren) Parlan en de Gemeenten gedagvaard in een incident tot tussenkomst (zaak met nummers:

C/13/657050 / KG 18-1218). Nadien hebben nog zeven jeugdigen zich bij akte met producties aan de zijde van voormelde drie gevoegd. De Gemeenten hebben tegen deze tussenkomst bezwaar gemaakt en geconcludeerd tot afwijzing daarvan. Parlan heeft de vordering tot tussenkomst ondersteund. De voorzieningenrechter heeft, nadat alle partijen hun standpunten daarover hebben kunnen toelichten, ter zitting het verzoek tot tussenkomst afgewezen. Zij heeft daartoe overwogen dat het hier gaat om een aanbestedings-kort geding waarbij de vraag moet worden beantwoord of een voorlopige gunningsbeslissing al dan niet in stand kan blijven. Ook de vordering van de jongeren is daarop gericht en in die zin hebben de jongeren geen zelfstandige vordering ingediend. Een aanbestedingsrechtelijke procedure zoals dit kort geding heeft ten doel de belangen te beoordelen van bij de aanbesteding direct betrokkenen, dat wil zeggen de aanbestedende dienst en (potentiële) inschrijvers, in dit geval instellingen gericht op het bieden van jeugdzorg. De jongeren hebben een afgeleid, indirect belang bij de uitkomst van de procedure. Dit kan niet worden aangemerkt als een belang bij tussenkomst in deze aanbestedingsprocedure.

1.3.

In de zaak met nummers C/13/656706 / KG ZA 18-1185 heeft Parlan vervolgens gesteld en gevorderd overeenkomstig de in kopie aan dit vonnis gehechte dagvaarding. De Gemeenten hebben verweer gevoerd met conclusie tot weigering van de gevraagde voorzieningen. Beide partijen hebben producties en een pleitnota in het geding gebracht.

Na verder debat hebben partijen verzocht vonnis te wijzen.

Ter zitting waren aanwezig, voor zover hier van belang:

aan de zijde van Parlan: [naam hoofd behandeling] , hoofd behandeling van Transferium, [naam bestuurder] , bestuurder, [naam directeur] , directeur Transferium, mrs. Rijken en Den Herder;

aan de zijde van de Gemeenten: mr. Tophoff en haar kantoorgenote

mr. N. El Ouahhabi;

namens de jongeren waren in het kader van het incident tot tussenkomst aanwezig:

mr. A.M. Koopman en M.E. Terhorst, advocaten te Alkmaar.

2 De feiten

2.1.

Parlan is een aanbieder van jeugdhulp, waaronder de behandeling van minderjarigen met een verstandelijke beperking, opvoed- en opgroei problemen en problemen van psychiatrische aard. Parlan bestaat uit verschillende onderdelen, waarvan Transferium te Heerhugowaard er een is.

2.2.

Transferium biedt met 72 capaciteitsplaatsen aan jongeren Jeugdzorgplus (gesloten jeugdzorg), de meest intensieve vorm van jeugdzorg.

2.3.

Sinds 1 januari 2015 zijn op grond van de Jeugdwet de gemeenten verantwoordelijk voor de beschikbaarheid van de jeugdzorg.

2.4.

Parlan is thans (direct of indirect) belast met de (gesloten) jeugdzorg binnen de gemeenten behorend tot de Gemeenten, veelal op basis van raamovereenkomsten.

De contractuele relatie van de Gemeenten met Parlan loopt tot en met 31 december 2018.

2.5.

Eind 2017 hebben de Gemeenten besloten om een gezamenlijk

Inkooptraject te starten voor de Jeugdzorgplus. Op 2 januari 2018 heeft Parlan een uitnodiging ontvangen voor een marktverkenningbijeenkomst, voor de in te kopen zorg per 1 januari 2019 (hierna: de opdracht).

2.6.

Op 31 mei 2018 heeft de gemeente Alkmaar de opdracht aangekondigd op www.tenderned.nl. De opdracht is als volgt omschreven:

"De regio's Alkmaar, Kop van Noord-Holland en West-Friesland wensen gezamenlijk de Jeugdzorgplus in te kopen. Deze regio's willen de Jeugdzorgplus zodanig inrichten dat de recidive en verlenging van machtiging afnemen, de in- en uitstroom van jeugdigen samen met de aanbieder wordt gecoördineerd en beheerst en de kosten voor Jeugdzorgplus beheersbaar blijven. Het gaat in deze aanbesteding om een overheidsopdracht. De aanbestedende dienst sluit een schriftelijke overeenkomst met een ondernemer voor het verrichten van de diensten voornoemd."

De looptijd van de op basis van de opdracht te sluiten overeenkomst is 24 maanden en kan twee keer met een jaar worden verlengd (dus tot uiterlijk 31 december 2022).

2.7.

Eveneens op 31 mei 2018 hebben de Gemeenten de Selectieleidraad gepubliceerd en is de selectiefase gestart. Op de titelpagina van de Selectieleidraad is vermeld:

"Mededingingsprocedure met onderhandelingen

Sociale en specifieke diensten ex art. 2.38 Aanbestedingswet 2012".

In artikel 4.1 van de Selectieleidraad is de procedure nader uitgewerkt.

Bijlage bij de Selectieleidraad is het document "Inkoopstrategie Jeugdzorgplus Noord-Holland Noord". Daarin staat onder meer:

"2. Doelen binnen de scope van de opdracht en ontwikkelopgave.

De ambitie is dat in 2030 geen enkele jongere meer Jeugdzorgplus nodig heeft. De Jeugdzorgplus is immers een zeer intensieve vorm van jeugdhulp waarbij een jongere tijdelijk van zijn vrijheid beroofd wordt. Echter, de Jeugdzorgplus staat niet op zichzelf. Om deze ambitie te behalen is het belangrijk om naar de hele keten van jeugdhulp te kijken: dat wil zeggen naar het volledige voorveld (preventie) en de uitstroom van de Jeugdzorgplus. Idealiter is de hele keten van jeugdhulp in 2030 zodanig goed georganiseerd dat de kinderrechter geen enkele jongere meer in de jeugdzorgplus hoeft te plaatsen. Hier ligt een belangrijke rol weggelegd voor gemeenten."

2.8.

Tot 14 juni 2018 konden vragen worden gesteld over de Selectieleidraad. Parlan heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt. De Gemeenten hebben de vragen beantwoord in de Nota van Inlichtingen van 18 juni 2018.

2.9.

Parlan heeft op 28 juni 2018 een verzoek tot deelname aan de procedure ingediend en op 10 juli 2018 het document Contouren van de inschrijving van Transferium Jeugdzorg.

2.10.

Op 13 juli 2018 heeft een dialooggesprek plaatsgevonden tussen Parlan en de Gemeenten. De Gemeenten hebben voor de opdracht twee gegadigden geselecteerd, onder wie Parlan. Een derde potentiële inschrijver, Spirit, is na de dialoofase afgevallen.

2.11.

De Gemeenten hebben op 19 juli 2018 ten behoeve van de opdracht het Beschrijvend Document gepubliceerd. Daarin zijn onder meer het programma van eisen, de gunningscriteria, de planning en de wijze van beoordeling opgenomen. Het gunningscriterium is de economisch meest voordelige inschrijving, gebaseerd op de beste prijs-kwaliteit verhouding. Wat betreft de prijs is vermeld dat het tarief niet hoger is dan € 423,- per etmaal en dat de opdrachtnemer geen punten kan scoren door een prijs af te geven die minder is dan het voorgesteld tarief. Het Beschrijvend Document bevat verder onder meer de volgende passages:

"2. Procedure

(...)

2.2.4.

Wijze indiening beschrijving

*- Uw beschrijving dient **geanonimiseerd** te zijn zodat de beoordelaars van dit gunningscriterium tijdens de beoordeling niet bekend zijn met de aanbieder/aanbieding die zij aan het beoordelen zijn.*

(...)

Het voorgeschreven aantal pagina's voor uw omschrijving is 20 A4-tjes enkelzijdig (...)"

In Bijlage ii ("Gunningscriteria") van het Beschrijvend Document staat onder meer:

"Het gunningscriterium bestaat uit de volgende subgunningscriteria:

1. prijs (0%)

2. dienstverlening (25%)

3. innovatie (25%)

4. plan van aanpak (40%)

5. SROI Social Return on Investment, dat houdt in de mate waarin de opdrachtnemer werk biedt aan mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, vzr.) (10%)

(...)

ii. 1.3 Innovatie

(...)

Tijdens de dialoogsessies zijn door de deelnemende partijen innovaties gepresenteerd die goed passen bij de doelen van de opdrachtgever en die opdrachtgever graag in de inschrijving terug wil zien:

Dit zijn:

- Het (drastisch) verkorten van de verblijfsduur in de jeugdzorgplus en het zo snel mogelijk terugleiden van de jongere naar reguliere hulpverlening;*
- De eigen regie van de jongere en zijn ouders op het vormgeven van het eigen hulpverleningstraject;*
- Kleinschalige jeugdzorgplus, al dan niet in de wijk;*

Beoordeeld wordt

(...)

2. De mate waarin de opdrachtnemer vorm geeft aan de ontwikkelopgaven (...) en de mate waarin hij die kan realiseren binnen het 2% innovatiebudget (...)

2. Beoordeling

Een commissie van zes personen beoordeelt de inschrijvingen. Uit elke regio worden twee medewerkers met inkoopexpertise en/of inhoudelijke expertise afgevaardigd voor de commissie."

2.12.

Parlan heeft op 9 augustus 2018 vragen gesteld over het Beschrijvend document en de Inkoopprocedure, welke vragen de Gemeenten op 20 augustus 2018 hebben beantwoord.

2.13.

Op 13 september 2018 heeft Parlan haar inschrijving voor de opdracht ingediend.

2.14.

Bij brief van 10 oktober 2018 hebben de Gemeenten aan Parlan meegedeeld voornemens te zijn de opdracht te gunnen aan de andere gegadigde, de Stichting Horizon Instituut Jeugdzorg en Onderwijs (hierna: Horizon), aangezien Horizon 79 punten heeft gescoord op de punten Dienstverlening, Innovatie, Plan van Aanpak en SROI, en Parlan 65. De desbetreffende scores zijn in deze brief vermeld en toegelicht. In deze brief staat onder meer:

"Dienstverlening

U heeft het door u aangeboden traject helder en transparant omschreven. Een aantal vragen is niet of summier beantwoord. Ten opzichte van Horizon is de aanpak minder vanuit het perspectief van de cliënt en zijn netwerk omschreven. Horizon heeft het traject zodanig omschreven dat een overtuigende visie bleek, die goed is onderbouwd.

Innovatie

U heeft goede ideeën naar voren gebracht. Deze waren ook helder omschreven. De beoordelingscommissie was van mening dat de realisatie van de innovaties te afhankelijk was van voorbehouden (zoals middelen uit het Transformatiefonds) en dat uw inschrijving ten aanzien van de innovatie onvoldoende transparant was op het budget, waardoor minder concreet. Horizon onderbouwt de voorgestelde innovaties met cijfers, waardoor deze meer concreet zijn. Ten opzichte van de inschrijving van Horizon gaat u minder concreet in op de uitvoering van de innovaties.

Plan van aanpak

De ideeën in uw plan van aanpak zijn goed, bijvoorbeeld een voorziening voor vier kinderen, maar het is onvoldoende duidelijk hoe en op welke termijn dit wordt uitgevoerd waardoor uw inschrijving op dit punt minder concreet en realistisch is. U gaat – anders dan Horizon – niet in op de zorgcontinuïteit bij overgang en u noemt geen kansen terwijl dit wel van u is gevraagd.

SROI

U noemt veel aspecten, maar bent weinig concreet en transparant over de daadwerkelijke invulling. Het SROI-plan van Horizon is creatief en zeer volledig, waarbij veel aandacht is gegeven aan de concrete invulling daarvan."

2.15.

Op 16 oktober 2018 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen de Gemeenten en Parlan, waarin de Gemeenten hun besluit tot voorlopige gunning aan Horizon mondeling nader hebben toegelicht. Tijdens dit gesprek zijn de namen van de leden van de beoordelingscommissie aan Parlan meegedeeld.

3 Het geschil

3.1.

Parlan vordert, bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

primair: de Gemeenten te gebieden de inkoopprocedure te staken en gestaakt te houden;

subsidiar: de Gemeenten te verbieden de opdracht in de inkoopprocedure te gunnen aan Horizon;
meer subsidiar: de Gemeenten te gebieden de voorlopige gunningsbeslissing van 10 oktober 2018 in te trekken en tot herbeoordeling van de inschrijving over te gaan door een nieuw samen te stellen beoordelingscommissie, waarbij een nieuwe voorlopige gunningsbeslissing wordt genomen met een nieuwe termijn van 20 dagen om daartegen op te komen.

Verder vordert Parlan om de Gemeenten te veroordelen in de proceskosten, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover, bij niet tijdige betaling.

3.2.

De Gemeenten voeren verweer.

3.3.

Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4 De beoordeling

4.1.

Vooraf wordt opgemerkt dat de aanbesteding die hier in het geding is ziet op het verlenen van gesloten jeugdzorg die ten goede dient te komen aan een groep zeer kwetsbare jongeren. Uitgangspunt is dat het belang van die jongeren bij passende zorg bijzonder zwaar weegt en dat de kwaliteit en continuïteit van de zorg aan hen gewaarborgd dient te zijn. Alle partijen lijken het daarover eens te zijn. De vraag of de Gemeenten het belang van de jongeren het beste dienen door deze jeugdzorg onderwerp van aanbesteding te maken, en of zij daartoe verplicht zijn, is in dit kort geding niet aan de orde. Niet in geschil is dat de Gemeenten de bevoegdheid hebben om via deze weg de gesloten jeugdzorg in te kopen. Als aldus een aanbesteding plaats vindt, bestaat de mogelijkheid dat een andere aanbieder dan de huidige als winnaar uit de bus zal komen. Dit kan tot gevolg hebben dat bestaande samenwerkingsverbanden, infrastructuur en opvangsituaties worden gewijzigd, ook als deze naar behoren, of wellicht zelfs heel goed, functioneren.

De uitgangspunten (de 'transformatiedoelen') van de gemeenten die aan deze aanbesteding ten grondslag zijn gelegd vormen evenmin onderwerp van beoordeling in deze procedure.

4.2.

De vraag die in dit kort geding voorligt is of de Gemeenten met hun gunningsvoornemen, waarbij de gesloten jeugdzorg in de betrokken regio vanaf

1 januari 2019 tot (minimaal) 1 januari 2021 zal worden gegund aan Horizon en niet aan Parlan, in strijd handelen met het aanbestedingsrecht en/of met de Jeugdwet en/of met het EVRM. Uit de aard der zaak kunnen de belangen van de jongeren aan wie de zorg dient te worden geboden, daarbij niet uit het oog worden verloren.

4.3.

Op dit moment verzorgt Parlan in haar locatie Transferium te Heerhugowaard de gesloten jeugdzorg waar de opdracht op ziet. Als deze zorg per

1 januari 2019, in ieder geval voor nieuw instromende jeugdigen, aan een andere aanbieder wordt toevertrouwd, zal dat voor Parlan ingrijpende gevolgen hebben. Zij heeft dan ook bij haar vorderingen een spoedeisend belang. Dat hebben de Gemeenten overigens op zichzelf ook niet betwist.

4.4.

Een eerste bezwaar dat Parlan heeft geuit betreft de gevolgde procedure. Volgens Parlan hebben de Gemeenten een 'zelfbedachte procedure' gevolgd, die trekken vertoont van de mededingingsprocedure met onderhandelingen en van de 'concurrentiegericht dialog', zoals geregeld in artikel 2:28 van de Aanbestedingswet (Aw), maar behoort de opdracht niet onder de gevallen waarin dit is toegestaan, en hebben de Gemeenten niet de in die procedures

voorgeschreven stappen genomen. Dit standpunt gaat niet op. De Gemeenten hebben terecht aangevoerd dat voldoende duidelijk was dat zij voor deze aanbesteding de procedure volgen voor 'een opdracht voor sociale en specifieke diensten' zoals bedoeld in artikel 2:38 van Aw en dat de gesloten jeugdzorg valt onder de diensten waarop dit artikel ziet. In de publicatie en in de Selectieleidraad (zie 2.7) is ook met zoveel woorden vermeld dat het deze procedure betreft. Bij het aanbesteding van dergelijke diensten moet worden voldaan aan bepaalde vormvoorschriften en aan het transparantie- en het gelijkheidsbeginsel en – nu het gaat om overheidsopdrachten – aan algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en dienen de stappen als vermeld in artikel 2:39 Aw te worden doorlopen. Voor het overige heeft de aanbestedende dienst bij het inrichten van een dergelijke procedure, de nodige vrijheid. Dat komt bijvoorbeeld tot uiting in Overweging 114 bij Richtlijn 2014/124/EU, geïmplementeerd in de Aw, waarin het volgende is vermeld:

“Wegens het belang van de culturele context en het gevoelige karakter van deze diensten moeten de lidstaten een grote vrijheid krijgen om de keuze van de dienstverlener te regelen op de wijze die hun het meest geschikt voorkomt. In de voorschriften van deze richtlijn wordt rekening gehouden met die noodzaak en wordt alleen de naleving van de basisbeginselen van transparantie en gelijke behandeling verplicht gesteld.” Ook de Memorie van Toelichting bij de gewijzigde Aw 2012 duidt op een hoge mate van vrijheid. Bij artikel 2.38 stelt de wetgever dat aanbestedende diensten de procedure voor sociale en specifieke diensten kunnen kiezen, maar ook één van de andere procedures genoemd in hoofdstuk 2 van de Aw. De Gemeenten hebben terecht betoogd dat de omstandigheid dat in de in dit geval gevolgde procedure ook elementen en/of termen zijn gebruikt die zijn voorgeschreven bij de mededingingsprocedure met onderhandelingen, of de concurrentiegerichte dialoog, de procedure niet van karakter is veranderd. Het gaat nog steeds om een procedure voor sociale en specifieke diensten, met toepassing van artikel 2:38 Aw. Parlan heeft niet aannemelijk gemaakt dat de Gemeenten bij de hantering van die procedure bepalingen van de Aw heeft geschonden zodanig dat de aanbesteding op procedurele gronden overgedaan moet worden. Voldoende aannemelijk is dat de in artikel 2:39 Aw beschreven stappen zijn (of worden nog) genomen.

4.5.

Daar komt bij dat Parlan haar bezwaren tegen de gevolgde procedure niet in een eerder stadium naar voren heeft gebracht, maar zonder voorbehoud aan de procedure heeft deelgenomen, terwijl van een inschrijver een proactieve houding mag worden verwacht, dat wil zeggen dat gesignaleerde onregelmatigheden zo snel als mogelijk bij de aanbestedende dienst onder de aandacht moeten worden gebracht. Wat betreft de nu geuite bezwaren tegen de gevolgde procedure is dat niet gebeurd. De stelling van de Gemeenten dat Parlan haar rechten heeft verwerkt om in dit stadium met succes te bepleiten dat een ongeldige procedure heeft plaatsgevonden, snijdt dan ook hout. Dit geldt ook voor de stelling van Parlan dat de Gemeenten het programma van eisen en de wijze waarop de inschrijvingen zouden worden beoordeeld te laat zouden hebben gepubliceerd en dat strikt genomen de Gemeenten en niet (alleen) de gemeente Alkmaar de opdracht had(den) moeten aankondigen. Parlan heeft tegen die gang van zaken tijdens de procedure geen bezwaar gemaakt en dat ook niet in haar vragen aan de orde gesteld.

Daarmee is zij nu te laat.

4.6.

Een volgend bezwaar op grond waarvan de aanbesteding volgens Parlan niet door de beugel kan is de (samenstelling van de) beoordelingscommissie. Dit bezwaar is tweeledig. De beoordelingscommissie zou ten eerste niet deskundig zijn en ten tweede vooringenomen en niet objectief, omdat de leden eerder met Parlan te maken hebben gehad, bijvoorbeeld door hun deelname in een bovenregionale werkgroep op het gebied van specialistische jeugdzorg.

4.6.1.

Ten aanzien van de deskundigheid van de leden van de commissie wordt het volgende overwogen. In het Beschrijvend Document staat dat de inschrijvingen worden beoordeeld door een commissie van zes leden, waarbij uit elke regio twee medewerkers "met inkoopexpertise en/of inhoudelijke expertise" worden afgevaardigd. Parlan heeft tegen deze samenstelling van de commissie hangende de procedure geen bezwaren gemaakt, noch heeft zij daarover vragen gesteld. Met het aanvoeren van algemene bezwaren is Parlan dan ook eveneens te laat met dit bezwaar. Voor zover de bezwaren pas zijn gerezen na 16 oktober 2018, toen Parlan voor het eerst bekend werd met de personele invulling van de commissie, geldt, ten aanzien van het gestelde 'gebrek aan deskundigheid' het volgende.

In paragraaf 50 van de dagvaarding heeft Parlan vermeld dat de commissieleden de volgende functies vervulden: een inkoop- en contractmanager jeugdhulp, een beleidsmedewerker Jeugd, een senior adviseur InPublic Advies & Projectmanagement, aangesteld voor de inkoop van jeugdhulp, een strategische zorginkoper, een beleidsadviseur Jeugd en Onderwijs en een projectleider en vakgroepcoördinator jeugdhulp, allen verbonden aan of ingehuurd door (een van) de betrokken gemeenten. Niet is gesteld of gebleken dat de betrokken personen deze functies niet naar behoren hebben vervuld of dat er aanleiding bestaat om aan te nemen dat zij in het kader van deze aanbesteding niet als deskundig kunnen worden aangemerkt. Voor het deugdelijk kunnen beoordelen van de inschrijvingen in deze aanbesteding is, anders dan Parlan lijkt te veronderstellen, niet vereist dat de commissieleden zelf in de jeugdzorg werkzaam zijn (geweest).

4.6.2.

Ook voor vooringenomenheid of partijdigheid van de commissieleden zijn voorshands geen aanwijzingen te vinden. De enkele omstandigheid dat een aantal commissieleden in eerdere jaren met Parlan te maken heeft gehad in het kader van de jeugdzorg, is daartoe onvoldoende. Daar komt bij dat de Gemeenten onweersproken hebben gesteld dat Parlan, anders dan voorgeschreven, niet een geanonimiseerde inschrijving heeft ingediend, maar dat zij heeft ingeschreven met documenten voorzien van haar naam en andere tot haar instelling herleidbare gegevens. Voor zover bij de beoordeling een rol gespeeld zou kunnen hebben dat Parlan een van de inschrijvers was, is zij daar dus zelf debet aan. Zij kan zich er niet naderhand op beroepen dat van een objectieve beoordeling geen sprake is geweest, zonder daarvoor nadere argumenten op tafel te leggen.

4.7.

Een volgend punt is dat volgens Parlan de inhoud van de beoordeling niet is geschied overeenkomstig de beginselen van het aanbestedingsrecht.

4.8.

Voorop staat dat in een procedure zoals hier in het geding, waar het aankomt op de beoordeling van kwalitatieve criteria, aan de voorzieningenrechter slechts een beperkte toetsingsvrijheid toekomt. Aan de aangewezen deskundige beoordelingscommissie moet de nodige vrijheid worden gegund, mede omdat van de rechter niet kan worden verlangd dat deze specifieke deskundigheid heeft op het gebied van het onderwerp van de opdracht. Slechts wanneer sprake is van een onbegrijpelijke beoordeling, dan wel van procedurele of inhoudelijke onjuistheden die kunnen meebrengen dat de gunningsbeslissing niet deugt, is plaats voor een rechterlijk ingrijpen.

4.8.1.

Volgens Parlan is de beoordeling op het punt van de dienstverlening in strijd met het transparantiebeginsel, omdat daarbij de visie van Horizon is meegenomen (zoals blijkt uit de daarop betrekking hebbende passage in de voorlopige gunningsbrief), terwijl het naar voren brengen van een visie geen gunningscriterium was en Parlan dit daarom achterwege heeft gelaten. Parlan zal daarin niet worden gevolgd. De motivering van het lagere puntental van Parlan ten opzichte van Horizon, namelijk dat "de aanpak minder vanuit het perspectief van de cliënt en zijn netwerk omschreven" is niet onbegrijpelijk. De toevoeging dat Horizon "het traject zodanig [heeft]

omschreven dat een overtuigende visie bleek, die goed is onderbouwd” is een verduidelijking van de motivering. Dat het uiteenzetten van een ‘visie’ – waarmee Parlan kennelijk een specifiek begrip, op het oog heeft en niet de term ‘visie’ in het normale spraakgebruik – geen gunningscriterium is, brengt geen strijd met het transparantiebeginsel teweeg.

Ook de motivering van de verschillen in puntental op het gebied van innovatie, het plan van aanpak en de SROI is niet onbegrijpelijk of ontoereikend.

Parlan heeft haar stellingen op dit punt onvoldoende handen en voeten gegeven, waarbij de Gemeenten er nog terecht op hebben gewezen dat Parlan er zelf voor heeft gekozen om in te schrijven met een tamelijk summier document – 10 A4’tjes in plaats van de voorgeschreven 20 – en om dat ook slechts gedeeltelijk in deze procedure in te brengen, hetgeen de rechterlijke toetsing inperkt.

4.9.

Een laatste, belangrijk, punt op grond waarvan de opdracht volgens Parlan niet aan Horizon mag worden gegund, is dat de Gemeenten daarmee niet zouden kunnen voldoen aan artikel 2.6 van de Jeugdwet, waarin is bepaald dat zij dienen te zorgen voor een ‘kwalitatief en kwantitatief toereikend aanbod’. Daarin zullen zij volgens Parlan niet slagen, met name niet omdat jongeren na de aanbesteding niet meer in de regio terecht zouden kunnen voor de gesloten jeugdzorg. Horizon heeft immers alleen vestigingen in Rotterdam, Harreveld, Oostvoorne, Alphen aan den Rijn en Den Haag. Daardoor zouden de netwerken (ouders en andere betrokkenen) uit het zicht raken en zouden de jongeren verplaatst moeten worden op verre afstand van hun vertrouwde omgeving. Dat zou ook in strijd zijn met hun recht op family life en hun recht op veiligheid. Parlan heeft er in dat verband de nadruk op gelegd dat de vereiste zorg voor deze specifieke groep jongeren alleen verleend zou kunnen worden in een setting als die van Transferium en niet in kleinschaliger voorzieningen die Horizon op het oog heeft.

4.10.

De Gemeenten hebben daar het volgende tegenin gebracht. Het beleid van de Gemeenten en van de Rijksoverheid is erop gericht dat in 2030 geen enkele jongere meer in de gesloten jeugdzorg verblijft, zoals in deze procedure ook bekend is gemaakt. Het is de bedoeling dat daarop vooruitlopend kleinschaliger voorzieningen worden geopend. Horizon zal in de regio op twee nieuwe locaties opvang bieden voor 25 à 30 jongeren. Het aantal plaatsen op deze locaties is voldoende om aan de huidige vraag tegemoet te komen, terwijl het streven dus is gericht op minder. Het is in ieder geval niet zo dat de jongeren die intensieve (thans gesloten) jeugdzorg behoeven ver van hun woonplaats terecht zullen komen. Dat zal alleen bij hoge uitzondering zo zijn, wat nu ook het geval is. Verder streven de Gemeenten ernaar dat de jongeren die nu in Transferium verblijven hun traject daar kunnen afmaken. De Gemeenten zijn voornemens daarover goede afspraken te maken met Parlan en met Horizon, zodat de continuïteit van de zorg voor deze jongeren niet in gevaar komt. De Gemeenten hebben (vertegenwoordigers van) de jongeren uitgenodigd om met hen in gesprek te gaan en deze uitnodiging staat nog.

In het licht van deze toelichting en de herhaalde mededeling dat de nu bij Transferium geplaatste jongeren in principe daar hun traject zullen kunnen afmaken, kan niet worden aangenomen dat de Gemeenten door de gunning aan Horizon niet voldoende hebben onderzocht dat zij zullen kunnen voldoen aan artikel 2.6 van de Jeugdwet, of dat anderszins bepalingen van die wet en/of de van het EVRM in het gedrang komen. Ook hebben de Gemeenten voorshands voldoende gewaarborgd dat de Jeugdzorgplus in de regio zal blijven plaatsvinden en niet zoals Parlan in haar pleidooi heeft verondersteld ‘honderden kilometers verderop’. Daar komt nog bij dat Parlan niet heeft weersproken dat zij zelf ook met kleinschaliger locaties heeft ingeschreven.

Tegen voornoemde achtergrond levert de enkele omstandigheid dat de huidige locaties van Horizon zich niet in Noord Holland bevinden geen strijd op met de Jeugdwet.

4.11.

De conclusie luidt dat voorshands geen gronden aanwezig zijn om de Gemeenten te gebieden de inkoopprocedure voor de gesloten jeugdzorg te staken of de voorlopige gunningsbeslissing in te trekken, dan wel hen te verbieden de opdracht aan Horizon te gunnen. Hoe begrijpelijk de geuite zorgen over afbraak van de bestaande goed lopende structuur die Parlan biedt ook zijn, de Gemeenten hebben voldoende onderzocht dat Horizon met haar winnende aanbieding een realistisch alternatief heeft aangeboden dat past binnen het wettelijk kader.

De gevraagde voorzieningen worden daarom geweigerd, met veroordeling van Parlan, als de in het ongelijk gestelde partij, in de kosten van dit geding.

5 De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1.

weigert de gevraagde voorzieningen;

5.2.

veroordeelt Parlan in de kosten van dit geding, tot heden aan de zijde van de Gemeenten begroot op:

– € 626,- € 626,- aan griffierecht en

– € 626,- € 980,- aan salaris advocaat;

5.3.

verklaart deze kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. M.W. van der Veen, voorzieningenrechter, bijgestaan door mr. M. Balk, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 5 december 2018.1